

ISKCON Youth Services Presents,

The Writing Challenge 2020

These are the Golden Words of Wisdom acquired by each one of you over years of practicing Krishna Consciousness. We are really inspired by the efforts put in by each one of you.

Disclaimer

All views and opinions expressed in the articles are solely of the author's and do not express the views or opinions of the organisation.

Editorial Board, IYS Nigdi

Volume 1, Issue 1
11 March, 2020
Sibaram Pani

The Writing Challenge!

Discipline

Srila Prabhupad says Disciple means discipline. Disciple word is coming from discipline or vice versa. Without discipline there can not be any relationship between Guru and Sisya. Now a days we want to act independently without depending on the instructions or mercy of spiritual master.

In a spiritual society like ISKCON Discipline plays a very important role. Because outside world sees our activities, if our life is disciplined with proper attitude, they attract to follow us. It is our foremost duty to accept the words of a Guru as our life and soul.

In current scenario Covid 19 is main cause of lacking discipline in the peoples life. Due to lack of spiritual knowledge we are exploiting nature of material source by trying to lord over it. Srila Bhakti Siddhanta Saraswati Maharaj says only thing lacking in this world is Krishna consciousness.

Srila Prabhupad has established four regulative princi-

ples to become discipline.... No Illicit sex, No intoxication, No gambling, No meat-eating. This is symptoms of surrendering to Guru how strictly we follow this four regulative principles in our life.

Srila Prabhupad says my disciples are all perfect gentle man. This is because of their attitude towards Krishna consciousness. They were earlier engaged in sinful activities but they gave up everything and became perfect devotee by following the orders of Srila Prabhupad as it is.

There is story from Mahabharat...

Dhyuma has many disciples. He gave order to one of disciple Upamanyu to graze cow in the forest. Upamanyu was sincere in nature. So he went to forest for grazing cow as per his Gurus order. One day Guru asked I am observing that you are getting fat. Are you eating something? Upamanyu said yes my Gurudev after grazing cow I go for collecting alms from some house and from that I eat something. Guru said who ordered you to eat. From going forward whatever you collect please give. You should not keep anything with you. Yes Gurudev Upamanyu replied.

After someday Guru asked I am seeing you that you getting fat by day by day. Upamanyu said after giving alms to you I go for second time, from that I eat something. Guru said dont do like that it will in-

crease your greedy nature. Upamanyu replied humbly yes Gurudev I will not collect second time going forward.

Someday passed Guru asked Upamanyu your belly is getting fat. I forbade everything. what are you eating? Upamanyu said Gurudev I eat some milk after calve drink his portion. Guru replied who ordered you to do like that. Please don't drink. It will be insufficient for calve. He replied please forgive me I will not do like this again.

After someday Gurudev saw Upamanyu is getting fat still. Upamanyu are you eating something. Yes Gurudev out of hungry I eat foam come out of the calve. Who ordered to do like that. Who gave permission to do like that. Upamanyu humbly asked forgiveness from Gurudev not repeat the mistake.

One day Upamanyu went for grazing cow. He felt hungry , but as his Gurudev stopped from eating anything. He doesn't want to disrespect orders of his Gurudev. Out of hunger he ate some leaves of the tree which was poisonous. Due to poison his lost his eyesight and while retuning he feel under a well. He could not came till night.

His Gurudev get tensed. He felt deep affection for his disciple in his heart. He went to forest with other

disciples to search. He searched everywhere calling Upamanyu Upamanyu. Upamanyu replied from the

well Gurudev I am here under the well. He narrated whole story how he fell. Gurudev said prey to Ashiwini Kumar they will help you to get the eyesight. He prayed as per Gurudev instructions and Immediately Ashiwini Kumar appeared there and offered him cake to get eyesight back. He denied saying My Gurudev has not instructed to eat. Ashiwini Kumar said we offered Gurudev he ate now you can ate it. Upamanyu said I can not imitate my Gurudev. He can do as his wish. Ashiwini Kumar pleased with his unalloyed devotion to Guru and blessed him with transcendental knowledge appeared in his heart.

We should try our best to please Guru and Krishna in all our endeavors. Upamanyu was so disciplined in his nature in following the words of Gurudev, that even Demigods pleased with him and revealed all conclusion of Vedic scriptures.

So without discipline we can not progress in our spiritual life. We can not imitate this attitude. But if we

chant sincerely to please Guru and Krishna without any ulterior motives then naturally this attitude will appear in our heart.

Please pray for this insignificant soul so that I can follow the words of Gurudev and SrilaPrabhupad as it is in my life.

Hare Krishna!

- **Without discipline there cannot be any relationship.**
- **We are exploiting nature and trying to Lord over it.**
- **Only thing lacking in this world is Krishna Consciousness.**

12 March, 2020

Namrata Rathod

Volume 1, Issue 2

Discipline is very important thing in our life. By maintaining proper discipline we can achieve our goals.

Discipline brings stability and structure in person's life. the person who is discipline can achieve all impossible things in his or her life. In the beginning discipline may seems to be tough, but at the end discipline leads to massive results. The disciple or student who is disciplined and obeys the instruction of his spiritual master or guru or teacher can achieve all knowledge.

- Disciplined student can achieve all Knowledge.
- Discipline brings stability and structure to one's life.
- Discipline is the key to all happiness!

There is a story of a brahmachari (monk) who is disciplined, once he were walking through the forest and suddenly he sees a very beautiful palace of a king. As king sees him he invites him to be his guest and The monk accepts the invitation of a king meanwhile monk decide to see the palace of king, and he went for a trip as monk was walking king's daughter (princess) sees him and fall in love with him. princess tell her father that she wants to marry a monk. Monk was shocked his eyes was open widely he tells to the king that he cannot marry his daughter because he is brahmachari he is monk and suddenly monk decides to run away from kings palace. as monk ran away from the palace princess sees him running away from

the palace and she also ran. While monk was running princess ran behind him to catch him but monk knew all the paths that goes through the forest as a result he runs far away from her now princess was tired she decide to take rest. As she was taking rest under the tree, she were thinking that what is the thing that made a monk run away from me? because she was very beautiful and the king doesn't had any son or any participant in his property if he would have married a princess her father king was willing to give him his whole Kingdom and this material things considered as biggest things in material person's life. One who is wants to be successful in his or her life wants a following things first he wants a very handsome

or beautiful spouse second he wants a luxurious life lots of money but can this things gives us happiness?? Not at all because monk was getting everything that he couldn't desired he was getting more than his expectation but guess what he never expect anything from anyone... that is the power of discipline one who is committed to his or her goal in his or her life he never looks back that is the power of discipline. Discipline can give you everything in your life health wealth happiness and whatnot..

11 March, 2020

Pratibha

Volume 1, Issue 3

लॅटिन मध्ये शिस्तीचा अर्थ "सूचना आणि प्रशिक्षण" असा आहे. आज लिहण्यास सांगितले तर जाणिव झाली की विचार खुप येतात पण मांडताना शिस्त आसावी लागते. सध्याची पारिस्थिती

मध्ये शिस्त हाच उपाय आहे कोरोना वर विजय मिळवायचा असेल तर. कारण जो नियम पालन करुन घरी बसेल तोच वाचेल अशी स्थिती आहे. लोकसेवेतील नोकरशाहीमध्ये भ्रष्टाचार करण्यातील शिस्त,

डरवल्डमध्ये करण्याच्या पद्धतींमधील शिस्त, शाळेतील मुलांची शिस्त, कौटुंबिक शिस्त, कार्यालयीन कर्मचाऱ्यांची शिस्त आणि राजकारण, समाजकारण व रथकारणातील

गुन्हे शिस्त, भक्तामधील शिस्त या सर्व शिस्तींच्या अर्थछटा वेगवेगळ्या आहेत. खरे तर शिक्षा होण्याच्या भीतीने जसे नियमांचे पालन होते, तसेच मनात कोणताही भयगंड न बाळगताही शिस्तपालन होऊ

शक्ते. उपयुक्त, अनुकूल व शौहार्दपूर्ण अशा वातावरणाची निर्मिती केल्याने कोणत्याही दडपणाशिवाय स्वेच्छेने शिस्त राखण्यास मदत होते. शिस्तीचे अंतिम उद्दिष्ट प्रत्येकाने नियम व मानदंड पाळावे, एकमेकांत सहकार्याची भावना असावी, परस्परांबद्दल सहिष्णुता व सन्मान असावा व जबाबदारी आणि मार्गदर्शनाची देवाण-घेवाण व्हावी, हेच असल्याने लोकांना भयग्रस्त करून शिस्त निर्माण करण्याची गरज असत नाही. आपण पाहतो असेच स्वेच्छेने आपणह चार नियम पालन करत आहोत यामुळे आपले जीवन शुद्ध झाले आहे. श्रील प्रभुपादांकडून अनुशासन स्वीकारणार प्रत्ये श्रील प्रभुपादांचा शिष्य आहे “आज्ञाधारकपण हा शिस्तीचापहिला नियम आहे” म्हणून जोपर्यंत आज्ञाधारकपणा नाही तोपर्यंत कोणतीही शिस्त असू शकत नाही. श्रील प्रभुपादांनीच आम्हाला मांस, मासे किंवा अंडी न खाण्याची नियमित तत्त्वे दिली आहेत; कोणताही नशा (चहा आणि कॉफीसह), अवैधलैंग संबंध आणि जुगार नाही. असे केल्यामुळे जीवनात आनंद आणि शांतीचा अनुभव येतो. जसे “तज्ञ अध्यात्मिक गुरु आपल्या शिष्याची उर्जा प्रभुच्या दिव्य प्रेमाच्या सेवेत कसे एखाद्याला गुंतवायचे हे चांगले ठाऊक असते आणि म्हणूनच तो एका विशिष्ट भक्तास त्याच्या आज तसे पाहता शिस्त लावणारे, नियमाचे पलन करायला लावणारे हे तर आमचे दुश्मन, i don't care ही आमची मानसिकता. त्यांनी हे पण लक्षात घ्यावे- वैयक्तिक करीअर घडवणे हे शिस्तबद्ध अशा श्रम-सातत्याशिवाय शक्य नसते, तसेच सामूहिक यशही शिस्तपूर्ण प्रयत्नांशिवाय प्राप्त होत नसते. शिस्त ही बाहेरून लादली जाण्यापेक्षा ती व्यक्तीच्या स्वेच्छेतून व अंतर्मनातून निर्माण होणे हिताचे असते. शिस्तीचे ४ प्रकार पाहू: 1)सकारात्मक शिस्त यात कौतुक, प्रोत्साहन देवून शिस्त लावली जाते. 2)सौम्य समस्या पासून प्रतिबंधित केले जाते. 3)सीमा आधारित शिस्त यामध्ये र्यादा,नियम घातले जातात. 4)चरणात सुधार (behavioral modification) यामध्ये सकारात्मक आणि नकारात्मक बाजूंचा विचार केला जातो. आपण सुध्दा असे नियम मंदिरात रोज नियमित पालन करतो अल्यावर वैष्णव प्रणाम, नंतर प्रभुपादांना मग भगवंतांना प्रणाम असे नेहमी केल्याने ती एक सवय होते व स्वतंत्र प्रयत्न करावे लागत नहीत आपली लाहन मुले ते सर्व अनुसरण करातात. सकाळचा कार्यक्रम दिला आहे मंगल आरती, तुलसी पुजा, नाम जप, शृंगार दर्शन, गुरुपूजा, श्रीमद भगवत जो कोणी हे गंभिरपणे करत आहेत त्यांना नक्की यशाचा राज मार्ग सापडला आहे. त शिस्ता हा जीवनाचा अविभाज्य घटक आहे याचे फायदे पुढीलप्रमाणे 1.स्व शिस्तीने आंतरिक सामर्थ्य आणि चरित्र स्थापित करता येते. 2.आपल्याला मोहांचा प्रतिकार करण्यास सक्षम करते. 3.स्व शिस्त पाळणे आपल्या यशाची शक्यता वाढवते. 4.त्यामुळे आपले मन दुखावणे कठीण होते. 5.शिस्त आपल्या जीवनातील अडचणी दूर करून ध्येय साध्य करू देते. 6. शिस्त आपल्याला भावनिक स्थिरता देते. करत आत्म-नियंत्रणामुळे विलंब संतुष्टि मिळते आणि विचार, भावना आणि प्रेरणा यावर थेट परिणाम होतो” शिस्तपालन करणे हे सुसभ्य व सुसंस्कृत व्यक्ती किंवा समाजाचे आद्य लक्षण असते. जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेत सर्व देश एकमेकांच्या समीप येत असताना भारतीय समाजाचे हेच ‘आद्य लक्षण’ जगाच्या नजरेत ठळकपणे उठून दिसणे गरजेचे आहे. प्रभुपादांच्या शिकवणीचे पालन करून हे सहज शक्य आहे. जय श्रील प्रभुपाद की जय।

Volume 2, Issue 1
12 March, 2020
Sibaram Pani

All Glories Hari Guru Vaishnva In most dangerous time of crisis during covid 19, I would like convey my gratitude to HG Gopati prabhu to engage us in devotional service. I pray to Lord Krishna to forgive us from our reactions of bad Karma for which people are suffering on account of Corona virus. Srila Prabhupad says we should learn to forget and forgive others. Because wherever there are two persons there will be some misunderstanding. Even between husband and wife there is always problems then what to speak of others. HH Radhanath Swami says without forgiveness there can not be unity in any kind of relationship. When we forgive others we are forgiven by God. Those who are advanced in the path of devotion this quality is naturally appear in their heart. At neophyte level it is very difficult to adopt, but we should sincerely try to cultivate this quality. When devotee advances in devotion naturally qualities of demigods appear in his heart. He doesn't need to put extra

effort to endeavor this quality. On my part I have done many blunders in my life and still struggling with offences but out of mercy of Guru and Krishna they are forgiving my mistakes. Because of their unconditional forgiveness I am able to do sadhana. Krishna promises in the he Bhagavad-gita Sarava Dharman Parityaja Mam ekam saranam Vraja.... Abandon all varieties of religion and just surrender to me I will forgive you from all kinds of sin. Krishna doesn't see our faults, He sees our sincerity in the service. If he would not forgive us then it is very difficult to perform devotional service on my part. A Vaishnva is compared with swans, he only take the essence from everything. A Vaishnva is so merciful that before we offend him he forgives the person. When Srila Prabhupad started this movement initially devotees were making many mistakes but Srila Prabhupad used to forgive everyone. Once Srila Prabhupad was visiting one temple there he saw HG Syamananda prabhu was making the deity of Jagannath

Baladev Subhadra while smoking cigarette. Srila Prabhupad did not get angry by seeing it but he forgive him and said do you want to keep this small thing as obstacles in relation between you and Krishna. When Ashwattama killed five sons of Draupadi Mataji. Pandav's vowed to kill him. But Draupadi felt compassion on him and forgive him. Because of this unique quality of Draupadi Mata Krishna is very fond of her. Whenever Draupadi calls Krishna He appear immediately. When Haridas Thakur was beaten at 22nd market by Muslims. The reason was he was not ready to give up chanting. Haridas Thakur replied let my body cut into many pieces but I will never give up chanting Hare Krishna maha-mantra. The persons who were beaten him like anything, Haridas Thakur prayed Lord Sri Chaitanya Mahaprabhu please my Lord forgive them. Sri Chaitanya Mahaprabhu loves so much Haridas Thakur because of this forgiveness quality. When Jesus Christ was crucified because of his intense

preaching of the message of Lord. He also prayed to Lord to forgive them. By playing in that way He attracted the mercy of Lord. When Shishupala offended Krishna by using ill words, many devotees of Krishna came to stop or kill him. But Krishna forgive him 100 times. Krishna is full of transcendental quality. He is not affected by offend and praise. When Bhrigu Muni hit the chest of Lord Krishna, Lord Krishna instead becoming angry He prayed to Bhrigu did my hard hearted chest hurt your feet. Here Lord is Supreme Personality of Godhead He could have done anything. But he is showing extreme humility and forgiveness quality. So as a devotee it is very important to cultivate this quality. Now in most dangerous time of crisis all over world we are suffering due to our own bad Karma. Let us pray to Lord Krishna to forgive us and not to repeat the same repeat the mistake again and again.

12 March, 2020

Pratiksha Vijay Kadam

Volume 2, Issue 2

आज जेव्हा क्षमा या अवलंबून असते. भगवान शकणार नाही. क्षमा करणे असे लक्षात येते की क्षमेचे विषयावर लिहिण्यास सुरुवात श्रीकृष्णांच्या, उपदेशानुसार हा मुळातच सर्वात मोठा सौजन्य दाखवले तर येणारे केली तेव्हा वाटले, क्षमा आपण योग्य पद्धतीने धर्म गुण आहे आणि हा कर्म ही तितकेच सुखद म्हणजे नक्की काय पाळल्यास आपल्याला नक्की असतात. भौतिक दृष्ट्या जरी हे सर्व अवघड वाटले तरी एखाद्याने आपल्याला वाईट क्षमा मिळणार. परंतु जर आणि कर्म यांवर अवलंबून अंध्यात्मिक दृष्ट्या ते काळांतराने जर त्या किंवा चुकीच्या गोष्टींमध्ये लिहिताना मला तितकेच सहज आहे. आणि व्यक्तीला त्या चुकांची सहभाग घेतला तर शिक्षा रामायणातील एका कथेचा अध्यात्माची ओढ लागून जाणीव झाली तर त्याला नक्कीच मिळणार. म्हणून तर घेण्यासाठी कृष्णभावनामृत माफ करणे. परंतु एका धर्मशास्त्रात एक म्हण आहे. होणे तितकेच गरजेचे आहे. दृष्टीने विचार केल्यास “धर्म रक्षति रक्षितता” क्षमा एका वैयक्तित अनुभवावरून आपणास ही जाणवते माफ एवढेच सांगू शकते जेव्हा करण्याआधी चूक होते कशी? प्रभुपाद म्हणतात, क्षमा करणे आपण कृष्णभावनामृत होऊन समोरच्याला कमी लेखने, तो हे पुण्य आहे, क्षमा म्हणजे भगवान श्रीकृष्णांच्या चरण सतत चुकीचा आहे हे त्याला शुद्धता आणि तपस्या आणि कमलाशी लीन होतो, जाणवून देणे आणि सर्वात क्षमा करून विश्वाचे अस्तित्व भगवंतांची एकरूप होण्याचा महत्वाचे अहंकार. चुकांची टिकवता येते. आपण प्रयत्न करतो तेव्हा आपणास प्रत्येक व्यक्ती करतच असातो. हे करणे आपण भौतिक जगात राहणारा वाचण्यात आलेल्या 1973 भौतिक व्यक्ती करतच असातो. हे करणे आपण कोणत्या पद्धतीने टाळू शकतो याचा विचार करणे अत्यंत घृणास्पद कृत्य करतो अशाची अशाचे अहंकार. चुकांची असल्यामुळे त्यालाही पवित्र असावी आणि ही चूक मानले जाईल. सर्वात मोठी गोष्ट म्हणजे त्यांनी आपले भौतिक दृष्ट्या नाही परंतु जीवन कृष्णाला दिले आहे अंध्यात्मिक दृष्ट्या शक्य आणि ही कधीही चूक नाही. याकरता नाही, कारण आणि ही कधीही चूक नाही. आपल्या सोबत जे चांगले श्रील. प्रभुपाद यांचे पत्र घडले आहे त्यापेक्षा व्यक्ती वाचल्यानंतर असे जाणवते या किती वाईट घडले आहे याचा भक्तास माफ करण्यासाठी आणुन विचार करतो. तुम्ही आपल्याला भौतिक दृष्ट्या आणुन विचार करतो. तुम्ही आपल्याला भौतिक दृष्ट्या सुखापेक्षा दुखाःला जास्त नव्हे तर अंध्यात्मिक दृष्ट्या कवटाळतो. अंध्यात्मिक कृष्णभावनामृत होऊन विचार दृष्ट्या सांगायचे तर हे सर्व करावा लागेल अन्यथा आपण धर्म आणि कर्म यांवर त्या भक्तास माफ करू शकणार नाही. क्षमा करणे हा मुळातच सर्वात मोठा गुण आहे आणि हा संपूर्णपणे आपल्या धर्म आणि कर्म यांवर अवलंबून आहे. क्षमा या विषयावर लिहिताना मला रामायणातील एका कथेचा बोध येतो. भगवान राम जेव्हा अयोध्याचे राजा होतात तेव्हा राजवाड्यात कैकेयी महाराणी खूप घाबरलेल्या असतात, भगवान श्रीरामांना जंगलात आपण पाठवले आहे हे जर खूप राग येतील, परंतु त्याऐवजी प्रभू श्रीराम आई त्याऐवजी प्रभू श्रीराम आई कौशल्या हिस न भेटता कैकेयीयांच्या खोलीत गेले खाली वाकून आदराने आईच्या पायास स्पर्श केला हे पाहून मातेस आनंद झाला की प्रभू श्रीराम यांनी त्यांनामाफ केले. यावर प्रभुराम म्हणाले आई मी तुझ्यावर कधीच रागवू शकणार नाही. आणि असे म्हटल्या सोबत मातेने प्रभू श्रीरामांना प्रेमाने जवळ घेतले आणि म्हणाल्या की तुझे मन किती क्षमाशील आहे, म्हणूनच तू माझा सर्वोत्तम मुलगा आहेस. इतकेच काय तर तू भरत यापेक्षाही मला प्रिय आहेस. या कथेस समजून घेतल्यास

12 March, 2020
Geeta Jamale

Volume 2, Issue 3

भगवान श्रीकृष्णाने भगवद्गीतेमध्ये असुर संपदेचे वर्णन केले आहे. त्यामध्ये क्षमाशीलता या गुणाचा समावेश आहे. कोणत्याही कारणाने एखाद्या व्यक्तीने आपले मन दुखावले असेल, आपण क्रोधित झालो असू किंवा आपल्या मनात सूड भावना उत्पन्न झाली असेल तर अशा व्यक्तीला तिच्या आपल्याबद्दलच्या करमान विषयी मनामध्ये नकारात्मक भावना न ठेवणे यालाच क्षमाशीलता म्हणतात. आपल्या आयुष्यामध्ये अनेकदा अशा घटना घडतात की त्यामुळे आपण एखाद्या व्यक्तीचे चिंतन करित राहतो ज्यामुळे आपली चेतना खालच्या स्तरावर जाते ही भावना नकारात्मक असल्यामुळे आपण अशा अवस्थेमध्ये दुःखी राहतो चिंतित राहतो आणि आपण वर्तमान क्षणाचा आनंद घेऊ शकत नाही. एका व्यक्तीच्या चुकीच्या वर्तनामुळे आपण आपल्याशी चांगले वागणाऱ्या लोकांबद्दल देखील मनामध्ये शंका उत्पन्न करू लागतो आपली चेतना उच्च स्तरावर न राहिल्यामुळे आपल्या कडून चुका करू शकतात. चेतना उच्च स्तरावर न राहिल्यामुळे त्याच प्रकारच्या आधिक्यव्यक्ती आपल्या संपर्कात येऊ लागतात आणि दुःखाची ही मालिका अशीच पुढे चालू राहते आपण समजू

शकत नाही हे केवळ एका व्यक्तीला नकारात्मक भावनेमध्ये चिंतन केल्यामुळे आपल्या आयुष्यामध्ये दुःखांची मालिका चालू राहते. **#क्षमा शील तेची त्याची गरज का आहे?**

आपण आता वरच पाहिले की क्षमा न केल्यामुळे आपण आणखी नकारात्मक गोष्टींना निमंत्रित करत असतो क्षमा केल्यामुळे आपल्याला सर्वात मोठी गोष्ट प्राप्त होते ती म्हणजे मनाची शांती. आपल्याला अध्यात्मिक प्रगती करण्यासाठी अपराध रहित नामजप करणे आवश्यक आहे त्यामुळे शांत मनस्थिती मध्ये आपली साधना चांगली होऊ शकते आणि आपल्या प्रगतीसाठी ते सहाय्य कारक आहे. शांत मनाच्या अवस्थेमध्ये आपल्याकडे चांगल्या गोष्टी चांगले लोक चांगल्या घटना आकर्षित होतात ज्यामुळे आयुष्यामध्ये आनंदाचे क्षणांची वृद्धी होते. आणि कर्माचे नियमानुसार आपल्याला माहित आहेच के आपल्या कर्माचे फळ देण्यासाठी कोणीतरी पोस्टमनचे कार्य करत असते. त्यामुळे त्या व्यक्तीला आपल्या कर्माचा निमित्त माणून धन्यवाद दिले पाहिजेत आणि इथून पुढे आपण आपली कर्म योग्य चेतने मध्येच केली पाहिजेत जेणेकरून आपल्या आयुष्यात असे अनुभव पुन्हा येऊ नयेत. ज्यावेळी आपण एखाद्या

व्यक्ती बद्दल चांगले विचार मनात ठेवतो त्यावेळी त्या व्यक्तीकडून आपल्याला चांगला प्रतिसाद मिळू शकतो क्वचित प्रसंगी असा अनुभव न आल्यास कमीत कमी आपल्याला एवढी खात्री तर निश्चित असतेच की आपल्या कर्माची फळे आपल्याला मिळणार आहेत आणि इतर व्यक्तीने केलेल्या कर्माची फळे त्याला मिळणार आहेत त्यामुळे आपण आपल्या कलमांवर लक्ष केंद्रित करणं जास्त योग्य आहे. **#क्षमा करण्याची प्रक्रिया** प्रथम आणि सर्वात महत्वाची गोष्ट म्हणजे आपल्याला त्या व्यक्तीची क्षमा करण्याची इच्छा असली पाहिजे मनःपूर्वक इच्छा. दुसरे म्हणजे हे पाऊल उचल यामुळे मला मिळणारे फायदे कोणते आहे त्याला मनाला पटवून देणे. यानंतर आपण त्या व्यक्तीला आपल्या मनामध्ये सांगितले पाहिजे की की मी या व्यक्तीला या कारणासाठी क्षमा करत आहे माझ्याकडून जर काही चुका झाल्या असतील त्या व्यक्तीला दुखावला गेला असेल तर त्या व्यक्तीने देखील मला क्षमा करावी आणि माझी आणि या व्यक्तीचे संबंध अतिशय चांगले आहेत आणि आम्ही भगवंतांचे पुत्र आहोत. ही प्रक्रिया तोपर्यंत केली पाहिजे जोपर्यंत आपण त्या

व्यक्तीला पूर्णपणे मनापासून क्षमा केली आहे याची आपल्याला खात्री पटत नाही आणि याची सोपी चाचणी म्हणजे त्या व्यक्तीच्या उत्कर्षाची बातमी आपल्याला मिळाली त्या व्यक्तीविषयी काही चांगली गोष्ट आपल्याला कळली तर आपल्याला आनंद झाला पाहिजे. वैष्णवी प्रधान च्या संदर्भात आपले आचार्य देखील हीच गोष्ट सांगतात की आपल्याकडून एखाद्याच्या विषयी अपराध घडला असेल तर आपण त्या वैष्णवा चे गुणगाण केले पाहिजे म्हणजे तो अपराध माफ होतो आणि आपल्या अध्यात्मिक प्रगतीमध्ये येणारा अडथळा नष्ट होतो. **#क्षमाशीलतेचे फायदे** शमीने आपणास मानसिक शांती मिळते आपल्या नात्यांमध्ये मधुरता येते. नाती चांगली होतात. आपल्या मनाची स्थिती आनंदी राहते. अशा आनंदी मनस्थिती मध्ये आनंदी प्रामाणिक चांगले गंभीर भक्त आपल्या जीवनामध्ये येतात. आपल्या आनंदी मनस्थिती चा आपल्या साधनेवर चांगला परिणाम होतो आपल्या शरीराची एनर्जी वाढते आपले स्वास्थ्य उत्तम राहते. चांगल्या अस्वास्थ्यामुळे आपण अधिक सेवा करू शकतो चांगल्या पद्धतीने सेवा करू शकतो. ज्या व्यक्तीच्या

संदर्भात अशी घटना घडली घडली असेल त्या व्यक्तीचे आपले संबंध चांगले होतात आणि जरी झाले नाही तरी आपल्या प्रामाणिक प्रयत्नांचं फळ म्हणून भगवंतांची चांगल्या लोकांची साजन ची कृपा आपल्याला लाभते तिचा उपयोग आपल्या अध्यात्मिक साधनेमध्ये किंवा अध्यात्मिक प्रगती मध्ये आपल्याला होऊ शकतो. आपली कर्म जशी असतील तसेच फळ आपल्याला मिळतात हे तर सत्य सर्वांना माहितच आहे एखाद्याला क्षमा करून आपण त्या व्यक्तीवर उपकार करत नाही

आपण स्वतःवरच उपकार करत असतो म्हणून आपल्या स्वार्थासाठी आपल्या आनंदासाठी आपल्या मानसिक शांतीसाठी आपल्या अध्यात्मिक प्रगतीसाठी आपण अंगी बाणवली पाहिजे. **#क्षमाशीलतेचे मध्ये येणारा सर्वात मोठा अडथळा** तुम्हाला आम्हाला सर्वांना माहित असणारा हा अडथळा म्हणजे आपला अहंकार. केबल अहंकारामुळे लोग वर्षानुवर्ष छोट्याश्या गोष्टींवरून भांडत राहतात कोर्टात जातात केसेस होतात. आपण आपल्या अहंकाराला फटकारा मारायला शिकलो तर आपल्या

आयुष्यामध्ये सगळ्यात चांगल्या गोष्टी घडू लागते. हा खोटा अहंकार आपण बाजूला सारू शकलो तर नकारात्मक त्यांची भावना आपल्या मनामध्ये येणार नाही आणि त्यामुळे त्याचे परिणामही आपल्याला भोगावे लागणार नाहीत. आपण अध्यात्मिक मार्गावर चालत आहोत आपल्याला दैवी गुणांचा सदगुणांचा संग्रह करायचा आहे.. आपल्याला साधून चे गुण आपल्या अंगी बनवायचे आहेत त्यासाठी आपण हरिणामाचा आश्रय तर घेतलेला आहेच पण आपण

आपल्या कडूनही प्रयत्न केले पाहिजेत की हे गुण कोणत्या प्रसंगी आपण प्रत्यक्ष जीवनामध्ये वापरले पाहिजेत याचं ज्ञान आपल्याला असलं पाहिजे. ज्यावेळेस आयुष्यात वेळ येईल त्यावेळेस आपण आत्या सदगुणांचा वापर करता आला पाहिजे म्हणूनच आपल्याला शुद्ध भक्तांच्या अनुसरण करण्याच्या मार्गावर अनेक सदगुणांचे आयुष्यात अवलंबन करावे लागेल तर आपण सर्व मिळून हे करू शकतो आणि अध्यात्मिक मार्गावर एकमेकांना मदत करू शकतो हरेकृष्ण!!"

Volume 3, Issue 1
13 March, 2020
Geeta Jamale

सरलता हा शब्द आपण जेव्हा ऐकतो तेव्हा पहिल्यांदा आपल्याला आठवण येते एका ब्रीदवाक्य ची “साधी राहणी उच्च विचारसरणी” आपण फार लहानपणापासून ऐकत आलो आहोत पण त्याचा आपण आपल्या जीवनात वापर करायचा किंवा केला पाहिजे कारण असं कधी काही लक्षातच आलं नाही किंवा येत नाही. याचं कारण असं की आपण मोठे होत असताना आपल्या सभोवतालच्या समाजातून मोठ्या व्यक्तींकडून आपण अनेक वेगवेगळ्या गोष्टी ऐकत असतो आणि त्याच्यातच एखादं वाक्य असतं की आजच्या युगामध्ये साध्या- सरळ राहून चालत नाही किंवा साध्याभोळ्या माणसांना सगळे लुटता त्रास देतात त्यांचा गैरफायदा घेतात. ही वाक्य आपल्या वारंवार कानी पडत जातात. अशी वाक्य एकदा एकदा आपण लहानाचे मोठे होतो आणि नकळतपणे अशी नकारात्मक वाक्य आपल्या अंतर्मनात घर करून बसतात आणि प्रकृतीच्या नियमांनी आपण त्याच प्रमाणे वागू लागतो. आपला तसा

विश्वास असतो तसंच आपला विषय होता जाते. सहाजिकच आपले जसे विचार तसे आपली कर्म घडत जातात आणि मग आपल्यालाही वाटते की हा साध्या सरळ माणसाला खरोखरच समाजामध्ये जगताना त्रास होतो वास्तविकपणे आपण केलेल्या विचारांचे फळ असतं जसा आपला विचार रूपी कर्म असेल त्याप्रमाणे आपल्याला अनुभव येतात. आपण अगदी लहान असताना आजी आजोबांच्या काळात म्हणजे आधीची पिढी ही बऱ्यापैकी साधी सरळ वागत होती पण कधी तरी कोणाला तरी आयुष्यात त्यामुळे त्रास झाला असेल आणि त्या एका व्यक्तीच्या अनुभवामुळे त्या व्यक्ती इतर लोकांनाही त्याच प्रकारे सांगत राहते आणि मग समाजामध्ये असे विचार करत राहतात आणि समाजाच्या विचारसरणीचा तो एक भाग बनून जातो आणि नकळतपणे हे घडत जातात आपल्या लक्षात येत नाही त्याच्यामुळे आपल्या समाजामध्ये सरलता म्हणजे महाकठीण गोष्ट होऊन बसली आहे. जसं आज आपण बाजारामध्ये पाहतो आंब्याचे द्राक्षांचे पपईचे इतर

अनेक फळांचे ज्यूसेस उपलब्ध असतात आणि हे हालअपेष्टा सहन केल्या पण भगवंतांची साथ सोडली नाही त्यांचे स्मरण सोडलं नाही जरी काही काळ त्यांना त्रास झाला तरी विजय हा सत्याचा झाला सरळ पणाचा झाला. धुवा महाराज तसेच प्रल्हाद महाराज संत जनाबाई तुकाराम महाराज अशी अनेक उदाहरणे आहेत सरपणाची. त्यांनी आपल्या आयुष्यामध्ये सरळ पणामुळे दुःख मोगली पण धार्मिकतेची कास सोडली नाही परिणामी त्यांना सर्वश्रेष्ठ धन प्राप्त झाले ते म्हणजे भक्ति. सरळपणा किती सोपा आहे सर पण आणि जगणं साध्या जगणं किती सुंदर आहे हे फक्त तीच व्यक्ती सांगू शकते जे त्यांनी त्या आयुष्यामध्ये उतरवला आहे.... इतरांसाठी सरळपणा म्हणजे फक्त पुस्तकात वाचण्यास सारखीच गोष्ट आहे. सरळ पणाने जगून तर बघा.... थोडा धैर्य दाखवून तर बघा... आयुष्यामध्ये आनंदाची लहर येईल. पूर्वी लोक साधेपणाने सरळ पणाने जगायचे म्हणून एकत्र कुटुंबात तीस-चाळीस

लोक आनंदाने प्रेमाने एकत्र राहायचे नवे नांदायचे आणि आज घरात तीन चार व्यक्ती असतील तरी प्रत्येकाचं तोंड वेगवेगळ्या दिशेला असतात कोणाचे 79 पटत नाही छोट्या छोट्या कारणांवरून भांडणं होतात कारण साध्या सरळ आयुष्याची माझ्या त्यांना कळले नाही **#आहारातही सरळ पण आवश्यक आहे का?** निश्चितच आहारामध्ये देखील सरळपणा असला पाहिजे सात्विक आहार हा आपल्या मनावर परिणाम करतो आपणा सर्वांना माहित आहे की जसं ना तसं म्हण. आपल्या आहाराचा आपल्या मानसिक ते मानसिकतेवर परिणाम होतो त्यामुळे आहार मध्ये देखील सरलता आवश्यक आहे आहारामध्ये जितके अधिक प्रमाणात मसाले वापरले जातील चमचमीत पणा असेल तितकाच त्याचा मनावर त्याच पद्धतीचा परिणाम होणार कमी तिखट कमी मीठ असलेलं साधासरळ सात्विक पद्धतीने बनवलेलं अन्न आपल्या मनालाही सरलता आणण्यामध्ये मोलाचे सहकार्य करू शकते.

साध्या-सरळ अन्नातून मान सरळ होते साधेपणा येतो मन शांत राहते सात्विक होते. श्री चैतन्य महाप्रभू म्हणायचे म्हणजे पक्वान्न खाऊ नयेत आणि भरजरी किंवा चांगली वस्त्रे वापरू नयेत. त्यातून विरक्तीची भावना व्यक्त होते समाजामध्ये दूरदर्शन किंवा इतर टीव्हीवरील मालिका चित्रपट यांच्यामुळे आपले जीवनमान पूर्ण बदलून गेले आहे. आपली आहाराची पद्धत कपडे घालण्याची पद्धत त्याचप्रमाणे बोलण्याची पद्धत या सर्वांवर या रावणाने चांगलाच प्रभाव पडला आहे. आमच्या लहानपणी आम्हाला दोन किंवा तीन कपडे असायचे आणि कपाट म्हणजे दोन लाकडी फळ्या होत्या रोजचे धुतलेले कपडे घड्या घालून त्याच्यावर ठेवले संपलं. इतकी साधी राहणी होती आमची पण आज अध्यात्मिक समाजात देखील अशी माणसे दिसायला मुश्कील झाली आहेत. अध्यात्मिक समाजातही अनेक वर्षे झाल्यानंतर विरक्तीची कुठली चिन्ह बाहेरून तरी दिसत नाहीत. त्याला कारण म्हणजे लोक

क्या कहेंगे हा विचार. सरळ जीवन जगण्याचे फायदे असंख्य आहेत.

#सरला ते चे फायदे

रळ जीवनाचा सर्वात मोठा फायदा म्हणजे आपल्याकडे भरपूर वेळ शिल्लक राहतो. कारण आज आपण दिवस-रात्र धावतोय कष्ट करतोय ते फक्त आपली जीवनशैली उंचावण्यासाठी आणि त्याचे प्रदर्शन लोकांमध्ये करण्यासाठी. आपल्या गरजा किती कमी असतात अन्न-वस्त्र-निवारा. त्याच्यासाठी खरोखरच बारा सोळा अठरा तास काम करण्याची गरज असते का? निश्चितच नाही आपण एवढा धावतोय ते फक्त आरामदायक उच्च जीवनशैलीचा प्रदर्शन करण्यासाठी. आपण आपल्या गरजा पुरतच जगायचं ठरवलं तर आपल्याकडे भरपूर वेळ शिल्लक असेल ज्या वेळेत आपण साधना करू शकतो सेवा करू शकतो शांत मनाने जगू शकतो. सरळ ते चा दुसरा फायदा म्हणजे चांगले नातेसंबंध..... सरळ व्यक्ती कधी समाजामध्ये तिकडच्या गोष्टी तिकडे सांगणे किंवा निंदा करणे यासारख्या गोष्टी करत नाहीत त्यामुळे त्याचा

दुष्ट कोणाशी येत नाही. तो नेहमी खरे बोलतो त्यामुळे त्यांना जास्त काही स्मरणात ठेवण्याची गरज पडत नाही. खोटे बोलणाऱ्या व्यक्तींवर कपाट पणा करणाऱ्या व्यक्तींवर कुठे काय बोलायचे कोणाला काही सांगितले त्या गोष्टी स्मरण ठेवण्याचा खूप मोठा ताण असतो हा ताण साध्यासरळ व्यक्तींवर कधीही नसतो त्यामुळे तो प्रसन्न असतो शांत असतो तो कधी विचलित होत नाही. सरळ पणाचा आणखीन एक फायदा म्हणजे आर्थिक विवंचना नसणे सरळ व्यक्तींच्या जीवनामध्ये गरजा कमी असल्यामुळे नेहमीच गरजेपेक्षा जास्त असणारे धन हे योग्य पद्धतीने साठवले जाते दानधर्म केला जातो त्यामुळे त्याच्याकडे आर्थिक विवंचना नसते. सरळ व्यक्ती अतिशय कार्यक्षम असतो तो अधिक काळ आयुष्य सुंदर जगू शकतो कारण नेहमी प्रसन्न रहित राहिल्यामुळे त्याचे जीवनमान वाढते आयुष्याची गुणवत्ता चांगली असते त्यामुळे त्याची शक्ती सुद्धा अधिक काळपर्यंत टिकून राहते. सरळ व्यक्ती

अधिक काळ निरोगी राहू शकतो कारण आता शास्त्राद्वारे हे सिद्ध झाले आहे ही सरळ व्यक्तीच मानसिकता चांगली असल्यामुळे तिच्या भोवती असणारे विचारांचे वलय हे सकारात्मक असते आणि त्यामुळे आजार हे दूर राहतात. याशिवाय अनेक फायदा आहे ते आपण शब्दांमध्ये व्यक्त करू शकत नाही पण निश्चितच एक चांगले संपन्न आयुष्य जगण्यासाठी सरलता ही निश्चितच महत्त्वाची आहे. अध्यात्मामध्ये तर वेगाने प्रगती करायची असेल तर दैवी गुणांमध्ये हे असणाऱ्या आर्जवी पणाला सरळ पण आला आपल्या जीवनामध्ये खूप महत्त्वाचं स्थान आहे. बोलण्यात वागण्यात विचारात व्यवहारात सरळ पण असेल तर मनुष्याच्या जीवनात संकटांना येण्याचे काय कारण तरी राहिल का आणि संकटे आलीच तर ती छोटी मोठी असतील त्यांना तो सहजपणे पार करून पुढे जाऊ शकतो म्हणून मित्रांनो आयुष्यामध्ये सरळपणा खूप महत्त्वाचा आहे आणि सोपा पण आहे आपण एकदा प्रयत्न तर करून बघा धन्यवाद हरेकृष्ण

14 March, 2020
Sunita Waghmare

Volume 3, Issue 2

देवद्विजगुरुप्राज्ञ
पूजनं शौचमार्जवम्।
ब्रह्मचर्यमहिंसा च
शारीरं तप उच्यते ॥

Meaning

Austerity of the body consists in worship of the supreme Lord, Brahmanas, spiritual master, father and mother and in cleanliness, simplicity, celibacy and nonviolence.

Simplicity means that without diplomacy one should be straight forward that he can disclose the truth even to an enemy. As for acceptance of the Spiritual master that is essential, because without the instruction of a Bonafide spiritual master one cannot progress in Spiritual Science. The word Arjavam indicates simplicity or straightforwardness. Unless one is pure in consciousness he will adopt many crooked means. Simplicity is the foremost quality of Lord

Krishna. One of Shрила Prabhupada's most important slogan is simple living and high thinking. Simplicity refers to internal as well as external simplicity. We should have a simple clean and innocent Heart internally. Externally we should dovetail all our activities in the service of Krishna only. If we live a very simple life we can have maximum time for serving Krishna and his devotees and we will be peaceful, blissful and the happiest. In one of his divine Grace Prabhupada's letter to Madhavi Latha he writes, "your simplicity is a great asset for Krishna consciousness, Krishna is very kind to the meek and simple, So dullness of the material world and consciousness about Krishna go well together. Too much intelligence in material activities are detraction from Krishna consciousness. Better to remain dull and simple as

you are and thus make advancement in Krishna consciousness. Lord Krishna spent his childhood in Vrindavan and formed bonds of love with ordinary human beings. Pure Love for the supreme personality of godhead is characterized by simplicity selflessness service attitude and remembrance of the beloved. The simple cowherd gopis exhibited all these qualities and became exalted devotees of Krishna. Impressed by their devotions, Uddhava sings how amazing it is that the simple women have achieved the perfection of unalloyed Love for Krishna. Uddhava prays , to be one of the Creepers, gulmlata, in Vrindavan so that he get the dust of the gopis lotus feet and Advances in his devotional services. Bharat Maharaj is an example of simplicity. In order to avoid material Associa-

tion as JadBharat he acted as a dull but Maharaj Rahugana, found him highly advanced in Krishna consciousness and became his disciple. The shad Goswamis, Rupa, Sanatana and Raghunath Das Goswami were billionaires, they gave up everything and came to Vrindavan. They used to have a little buttermilk if possible or nothing if not. Such was their simplicity. Shukdev Goswami is an example of simplicity, he was an avdhut, who did not have any arrangement for bodily necessities. Chaitanya Mahaprabhu was impressed by the simplicity of the south Indian brahmin. Simplicity is truly and opulence in Krishna consciousness. We should live within our level of simplicity and practice Krishna consciousness, sincerely to achieve the top most goal of human"

13 March, 2020
Bhavika Naik

Volume 3, Issue 3

Hare Krishna, Quite often we come across people who tend to say that bhakti is a very difficult task. Basically it's not! We just have to love Krishna who is our eternal father. It sounds simple, isn't it? But the

fact is that we are unable to do it, due to coming in contact with this material nature. Therefore our thoughts, our deeds, our motive is all contaminated and for our gain. We have complicated our thoughts and our life and because

of it, bhakti seems difficult to us. Let us have a look on the stories which emphasis simplicity. The great sage Narad Muni wander all around universe preaching the names of lord Narayana. Once Narad

Muni was returning to Vaikuntha and meanwhile met a scholar. The scholar asked him, "Where are you heading towards?" Narad Muni replied "I am going to the abode of lord Narayana." Scholar said "Oh

great ! I have performed many yagnas and have many disciples. When you reach there please ask him after how many births will I return to him.” “Sure”, Narad Muni said. After some-time he came across a banyan tree. Under that tree a cobbler had made his residence. “Oh great sage Narada! Please accept my humble obeisances. May I ask you where are you heading towards?” “I am going to the abode of Lord Narayana was his answer” Hari Bol! Please ask him when I will be able to leave this material world and come to serve him”. “Sure,” was Narad Muni’s answer. When he reached Vaikuntha he saw lord Vishnu lying on his Ananta Shesha, while Lakshmi Devi was massaging his feet. Lord Vishnu said, “Dear Narada! I know what are your questions. The cobbler will come back to Me in this very life time but the scholar will take many lifetimes to reach Me.” “;I am shocked to hear this, my Lord. The scholar is sincerely performing rituals on the other hand the cobbler only sings simple devotional songs. So how is that he will reach you in this lifetime itself?” Lord smiled and replied, “You will get to know the answer yourself when you meet them. When they enquire you as to what I was doing when you met me you should say that I was passing an elephant through a hole of needle” Narad bowed down and came back to earth. First he visited scholar and told him whatever lord told him about scholar. Hearing this scholar was angry and ask him, “what was Lord Vishnu doing?” Narad replied, “He passing in elephant through the hole of needle”. “Impossible! I don’t believe it! Did you actually visit the lord?” Replied

scholar in an annoyed tone and left. Narad Muni went to the cobbler and told the same that lord was passing an elephant from the hole of needle. The cobbler was overjoyed and tears flowed from his eyes. Narad Muni was amazed to see the simple faith of cobbler enquired “Do you really believe that lord Vishnu was doing this?” “Why not? Please see the small Banyan fruit which has many seeds. If lord can put this Banyan trees into such small seeds then why can’t he pass an elephant through the hole of needle?” “Narayan! Narayan”, He understood that the simple cobbler’s faith enabled him to go back to Kingdom of God in that very life. And another story is that ,that once a child once visited Gautam rishi and ask him to initiate him. Gautam Rishi told that he only initiates those who are

Brahmana and therefore said him to ask his parents about who they are. When this child asked his mother she replied, “I don’t even know who your father was because I was a prostitute so what to tell about his varna” the child repeated the same words before the Gautam rishi. The Rishi replied, “you are a true brahmana because you are simple and truthful. Because you simply said the truth I will initiate you.” Therefore the first quality to become a devotee is simplicity. Without it we can never attract Krishna. Simplicity means without duality. You can wake up a sleeping person but you cannot wake up a person who is pretending to be sleeping. At last I would like to end with a very famous quote which Prabhupada ji used a lot “Simple Living High Thinking” Hare Krishna

Volume 4, Issue 1
14 March, 2020
Sharad Bihari Das

Lord Rama is the personification of ideal & perfect king, son, brother & husband. Lord Rama is an ocean of wonderful qualities. He demonstrated these qualities profusely. He respected his mother and step mother equally. Out of his prominent qualities his three most prominent qualities are, Truthfulness, Bravery & Patience.

Truthfulness: Lord Rama is very true to his words. Once he promises someone something he fulfills it any cost.

Bravery: He is protector of innocents and punisher of miscreants. He demonstrated excellent battle skills.

Patience: He always demonstrated patience. Lord Ramacandra is the perfect king for maintaining and protecting the highest culture of humanity, known as brahmanya-dharma. The Lord is specifically the protector of the cows and the brahmanas, and hence He enhanced the prosperity of the world. Lord Rama gave protection to those who sought his shelter. Lord Rama gave protection to Sugriva, Vibhishana. Lord Rama was even ready to forgive Ravana also if he had apologized sincerely. Such is the compassionate king Lord Rama is, that he was ready to forgive enemy if enemy asked for it. With the help of Lord Rama, Sugriva became the king of the Vanaras. Lord Rama build a

bridge on ocean with help of monkeys to go to Lanka to fight with Ravana and rescue Sita. Lord Rama punished the offender Ravana for stealing Sita mata. Lord Rama had excellent army organization skills. Lord Rama made wonderful allies like Sugriva and Vibhishana which was of great help in battle against Ravana. Lord Rama maintained the unity in his army despite much variety and variety of opinions. He created unity in diversity. Lord Rama appreciated the efforts of Jatayu for trying to protect Sita from the hands of Ravana. Rama himself did the final riots of Jatayu. Lord Rama shown compassion to surrendered souls and gave punishment

to miscreants. He protected the innocents and established the religious principles. Lord accepted Vibhishana because of his sincere surrender. Lord Rama confronted the disagreements in a harmonious way. Ravana was killed by Lord Rama ultimately, and Ravana's brother Vibhishana was installed on the throne of Lanka. Vibhishana was one of the brothers of Ravana, a demon, but Lord Rama made him king & immortal in one sense by his precious blessings. Lord Rama in true sense did justice to his kingly duties and therefore Lord Rama is the perfect king!!

All glories to Glorious King Lord Rama!!

14 March, 2020
Ishan Thakur Das

Volume 4, Issue 2

In the Bhagavad Gita Lord tells to Arjuna that to establish the principles of religion and to inhalliate the miscreants I incarnate in this material world Lord Ram incarnated to set the ideal example of maryada Purushottam Ram, also he demonstrated the ideal behaviour of son, brother, husband, king and many more to the whole world in the boyhood age the lord followed the order of of vishwamitra Muni and killed the demons who were creating disturbances

in performing the yagyas this quality of the Lord indicates that he is very eager to protect the inhabitants as a Kshatriya In the youth the Lord was married Sita Devi after winning her in Sita swayamvar. At one time we know that king Dashrath after rulling the kingdom for 60 years he now decided to give the throne of Ayodhya to his elder son Lord Ram this was fixed after taking a meeting with his mantris in the court. All mantri where agreed tu coronate Lord Ram on the

throne of Ayodhya The news spread to the whole town of Ayodhya all the inhabitants of Ayodhya where in totally Bliss and happy like anything but the Acharyas say that the lord had some another plan Lord Ram was very dear to Kaushalya Mata , kaikai & Sumitra Mata as we all know that Manthara who was the servant of Queen kaikai got the news that Lord Ram is going to get the throne of Ayodhya then she in his mind started

thinking that if Lord Ram becomes the king Kaushalya Mata will be Raj Mata and queen kaikais position will be destroyed so who will ask me so she churned the heart of kaikai and reminded her of the two benedictions which were pending towards King Dashrath by listening arrogant words of Manthara kaikai was convinced to demand the two benedictions from King Dashrath first was Bharat would become the king and Lord Ram will go for exile in

forest for 14 years after hearing this message of kaikai King Dashrath was in total misery In Bhagavad Gita 2.15 the lord tells Arjuna the person who is not disturbed by the happiness and distress in this world is certainly qualified for liberation. When the lord was told to go to forest for 14 years the Lord without any hesitation walk out of the palace and change his dress and was ready to go for exile This quality of the Lord to obey the father's instruction is an ideal example of son set by the Lord. The lord killed Ravana in the battle and demonstrated his love

towards Sita to protect chastity bearish Queen Sita from Ravana the Lord set the ideal example of of the duty of a husband who has proper respect honour for wife After 14 years when they return back to Ayodhya Lord Ram disguised himself as a common man and hiding himself to know the feedback of general public, she had a man chastising her wife who was saying that henpecked husband like Ram may accept wife like Sita who went to another man's house but I will not accept you. By listening this feedback from general public Lord Ram abandoned his wife Sita Devi all the she

was pregnant. This quality of the Lord shows US the concern for a single resident of Ayodhya While speaking with sugriva the Lord told him that if someone says to me that I am yours and who surrenders to me I deliver him from all sort of fearfulness. The lord had friend relations with all the inhabitants of Ayodhya and was respecting each and every single person in his Kingdom While crossing the ocean and building a bridge to enter Lanka small squirrel was also throwing small stones in the ocean and on the other hand Hanuman was also

throwing big big rocks and mountains in the ocean 2 build a bridge, being so tiny the Lord recognised the service of a squirrel and appreciated her in the presence of of all the the soldiers this also shows a great concern for all the living entities in his Kingdom Today people of this world I want to leave in Ram rajya but without Ram This is quite impossible in this age without Krishna consciousness so it is at most necessary to apply the teachings of Ramayana in our day to day life to achieve the mercy of Lord Ram.. Hare Krishna!!!

15 March, 2020

Shuddha Bhakta Das

Volume 4, Issue 3

सध्य स्थितीमध्ये आपण जगत असलेले तथाकथित आधुनिक व दाम्भिक लोकशाही पद्धतीचे आयुष्य पाहता प्रत्येकाला रामराज्य किंवा राजा राम यांची आठवण येते. अर्थात रामायण हे एक व्याकरण दृष्ट्या सुंदर काव्य आहे किंवा प्रभुरामचंद्र हे काल्पनिक पात्र असून केवळ एक आदर्श समाज घडविण्यासाठी रचलेले वांगमय आहे असे लोकांना वाटते परंतु ही वास्तविकता नसून स्वतः प्रभू रामचंद्र यांनी या भूतलावर रघुवंशा मध्ये अवतार धारण करून लीला केल्या आहेत. आपल्या या लीला द्वारे प्रभू रामचंद्रांनी अनेक आदर्श स्थापन केले आहेत आणि म्हणूनच आज देखील आपल्याला प्रभू रामचंद्रांची एक राजा म्हणून किंवा त्यांच्या आदर्श राज्याची

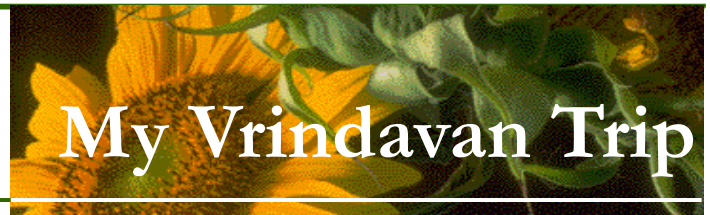
पुन्हा पुन्हा गरज भासू लागते पूर्ण पुरुषोत्तम भगवान श्रीरामांनी देवतांना म्हणजेच या ब्रह्मांडाच्या प्रशासकीय व्यक्तिमत्वांना प्रसन्न करण्यासाठी तसेच विश्वामध्ये सुव्यवस्था राखण्यासाठी मानवी रूप धारण करून पृथ्वीवर अवतार घेतला कधीकधी लोक नास्तिकता, भौतिक विज्ञान व इतर उग्र कर्माच्या जोरावर प्रस्थापित भगवंतांच्या व्यवस्थेला आव्हान देण्याची वृत्ती जोपासून जगप्रसिद्ध होतात. रावण हा त्यांच्यापैकीच एक होता आवश्यकता आवश्यक गुणवत्ता नसतानाही बहुतेक साधनांच्या साहाय्याने त्याला सामान्य माणसांना इंद्राच्या गादीवर अर्थात स्वर्गात पाठवायचे होते सर्व वर्गातील गृहावर जाण्यासाठी त्याला एक शि धी उभारायची होती ज्या योग्य त्या गृहावर

जाण्यासाठी आवश्यक असलेले पुण्यकर्म जोडण्याचा खटाटोप लोकांना करण्याची आवश्यकता पडू नये. अर्थात भगवंतांनी स्थापन केलेल्या नियमाविरुद्ध इतरही त्याला बरेच काही करावयाचे होते. पूर्ण पुरुषोत्तम भगवान श्रीरामचंद्रांच्या अधिकाऱ्याला त्याने आव्हान दिले. एवढेच नाही तर त्यांची पत्नी माता सीता हिचे देखील अपहरण केले. अशा उग्र कर्म करणाऱ्या रावणास दंड देण्याकरता प्रभू रामचंद्रांनी अवतार घेतला. भगवान राम हे पुरुषोत्तम भगवान असल्याने कोणत्याही मानवी जीवाला अगदी भौतिक दृष्ट्या प्रगत असलेल्या कुणालाही करता येणार नाही अशी अतिमानवी कृती त्यांनी प्रदर्शित केली. भगवान रामाने माता सीतेच्या

स्वयंवरा मध्ये जे शिव धनुष्य रावण उचलू शकला नाही अशा धनुष्यास अगदी सहजतेने प्रत्यंचा चढविली व माता सीतेचे वरण केले. आणखीन एक गोष्ट म्हणजे भगवान राम यांनी पाण्यावर तरंगत्या दगडाचा एक पूल बांधला. जो आजदेखील सुस्थितीत असल्याचे उपग्रह प्राप्त माहिती वरून समजते. अनेक शास्त्रज्ञांनी या दगडांचे संशोधन केले असता यांचे सर्व गुणधर्म दगडाचे असल्याचे निष्पन्न झाले. परंतु आश्चर्य म्हणजे हे सर्व दगड पाण्यावर तरंगू शकतील एवढे हलके म्हणजे फार रहित आहेत म्हणजेच कोणत्याही वस्तू भार नियमन कसे करावे एखाद्या वस्तूला गुरुत्वाकर्षणाच्या नियमाप्रमाणे किंवा त्याच्याविरुद्ध कसे स्थापित

करावे हे ज्ञान केवळ भगवंताकडे असते. कारण ते या सर्व ब्रह्मांडाचे नियतांक आहेत आणि म्हणूनच लाखो टन वजन असणारे ग्रह या आकाशगंगेमध्ये तरंगत आहेत एवढेच नव्हे तर केवळ आपापल्या कक्षेतच भ्रमण करत आहेत. हेच भगवंताचे ऐश्वर्य होय. भगवान राम हे पूर्ण पुरुषोत्तम भगवंत असून त्यांचे बंधू भरत, लक्ष्मण व शत्रुघ्न ही त्यांची विस्तारित रूपे आहेत. चारही बंधू विष्णू तत्व आहेत ते कधीही सामान्य मनुष्य नव्हते. अज्ञाना मुळे रामायणावरील भाष्य करणारे अनेक लेखक हे भगवान रामचंद्र या व्यतिरिक्त किंवा कधीकधी प्रभुरामचंद्र सहित सर्वानाच एक सामान्य जीव म्हणून चित्रित करतात. परंतु अधिकृत शास्त्र असलेल्या श्रीमद्भागवत यामध्ये स्पष्टपणे श्रीराम त्यांचे बंधू याबद्दल सांगितले आहे की प्रभू रामचंद्र हे वासुदेवाचा अवतार आहेत, तर लक्ष्मण संकर्षणाचा, भरत प्रदुम्न्याचा तर शत्रुघ्न अनिरुद्धाचा अवतार आहेत. म्हणजेच ही सारी भगवंताची विस्तारित रूपे होत माता सीता देखील भगवंतांची अंतरंगाचा शक्ती आहे. ती कोणी सामान्य स्त्री अथवा दुर्गा देवीचा अवतार नाही कारण दुर्गादेवी ही परमेश्वराची बहिरंग शक्ती आहे. आता कोणी म्हणेल भगवंत हे परम नियंता असून देखील केवळ एका अविवेकी राजास मारण्यासाठी पृथ्वी वर येण्याची गरज काय..? निश्चितच भगवंतांना असे कार्य करण्यासाठी प्रत्यक्ष येण्याची गरज नाही पण आपल्या लीलांचे प्रदर्शन करून शुद्ध भक्तांना भगवंताच्या यशोगाना द्वारे जीवनामध्ये आनंद प्राप्त करता यावा, त्यांचा उत्साह वाढावा हा त्या पाठीमागचा उद्देश. सर्व वैदिक वांगमयाचा हाच उद्देश आहे की जीवाने आपले लक्ष परमेश्वराकडे व त्यांच्या लीलान कडे केंद्रित करावे याच उद्देशाने ती लिहिली गेली आहेत. थोडक्यात म्हणजे कोणत्याही भौतिक किंवा सांसारिक गोष्टींपासून आनंद मिळवणे शक्य नाही त्यासाठी भगवंतांच्या दिवे लीलांचे श्रवण केले पाहिजे. आणि हाच शुद्ध भक्तांसाठी सदैव चर्चेचा विषय असतो ते इतर गोष्टीत करून आपला वेळ वाया घालवत नाहीत. प्रभू रामचंद्रांनी आपल्या आचरणात द्वारे एक आदर्श पुत्र, बंधू, मित्र तथा पती याचबरोबर आदर्श राजा कसा असावा हे आपल्या आचरणातून सर्वसामान्य जीवांना शिकवले. क्षत्रिय असून देखील त्यांनी एक पत्नी या गोष्टीचा स्वीकार केला. एवढेच नव्हे तर जो एखाद्या स्त्रीचा पत्नी म्हणून स्वीकार करतो त्याने एक प्रामाणिक पती असले पाहिजे आणि पत्नीला कोणत्याही अवस्थेमध्ये पूर्ण संरक्षण दिले पाहिजे हे अखिल मानवी समाजाला दाखवून दिले एखाद्याने पत्नीच्या पूर्ण संरक्षणासाठी तिला ते द्याव्या लागणाऱ्या सुख विधांकडे दुर्लक्ष करता कामा नये त्यासाठी त्याला काहीसे दुःख सहन करावे लागले तरी देखील त्याने ते सहन केले पाहिजे कारण प्रमाणित पतीचे हेच कर्तव्य आहे. प्रभू रामचंद्रांनी निषाद राज वनराज सुग्रीव, तसेच बिभीषण यांच्या शी असणाऱ्या आपल्या संबांधा द्वारे एक आदर्श राजा कसा असावा हे दाखवून दिले वाली व रावण यांच्या संहार नंतर त्यांनी आपला हक्क न सांगता त्यांच्याच बंधून कडे राज्य सोपवले इतकेच नव्हे तर स्वतः भरत याने देखील राज्य परत करण्याचा आग्रह धरला परंतु तो मान्य न करता आपला वनवास पूर्ण केला. अर्थात भारत यांनी देखील प्रभू रामचंद्रांच्या प्रतिनिधी रूपेच चौदा वर्षे शासन सांभाळले व नंदीग्राम येथे एका तपस्वी प्रमाणे जीवन व्यापण केले. तेंव्हा रामराज्य ही संकल्पना अपेक्षित असणाऱ्या प्रत्येक जीवाने प्रभू रामचंद्रांच्या आदर्श समोर ठेवाला व सदैव त्यांचे दिव्य नाम घेऊन आपले जीवन अचारित करण्याचा प्रयत्न केल्यास निश्चितच देशांमध्ये नव्हे तर निदान आपल्या जीवनात तरी राम राज्य जरूर स्थापन होईल. जय श्री राम, हरे कृष्णा...!

Volume 5, Issue 1
15 March, 2020
Sharad Bihari Das

Hare Krishna. I have been fortunate enough to visit the most holiest place in entire creation, Vrindavana, twice till now. First time I visited vrindavana was in May - June 2011 with IYS Nigdi devotees and second time I visited vrindavana in Oct - Nov 2019 with my family members in Kartik Yatra organized by ISKCON Chowpatty headed by His Holiness Rahanath Swami Maharaj with close to 8000 devotees from all over the world. Both these two vrindavana yatras has been the most unforgettable memories in my life so far. When I first visited vrindavana in 2011 that time I was quite new to Krishna Consciousness and that was my first ever spiritual yatra. I consider it a fortune to have been started the yatras with Vrindavana, the abode of Lord Krishna. We all devotees (close to 100) from IYS Nigdi travelled to this place through train from Pune to Mathura. After reaching there on the next day went to Mangal Aarti in Krishna Balarama temple. We all were mesmerized by seeing the most merciful Gaur Nitai deities, Krishna Balarama deities & Radha Shyamsundar deities. We all attended Mangal aarti over there and we really felt so good to be in that so precious temple. Later on in the first day lecture HG Gopati Prji told us that, "no one can come to vrindavana simply by taking a ticket, it requires mercy to come to vrindavana, mercy of devotees, mercy of Krishna." By hearing that felt even more

fortunate to have been part of Yatra and for being at vrindavana and also felt gratitude towards devotees and Krishna. Over the next 7-8 days we all attended every day morning program in the Krishna Balarama temple, heard daily lectures from devotees, enjoyed Kirtans, visited many holy places in vrindavana, such as man sarovar, barsana, ter kadamb, yamuna, keshi ghat, did Govardhan parikrama, visited Radha kunda, Shyam kunda. It was so good to visit all this places and experience the spiritual vibrations of these places. In association with devotees it was most joyful. Wherever we visited we heard the importance of those places through the devotees. The place where we were staying we heard from devotees, some devotees performed some dramas, some devotees have given different topics to speak on. I had the topic of "Association." So I spoke few words on that topic explaining the rarity & privilege of devotee association. On the last day of our Yatra we had what is called as gratitude day, realization sharing day & take home message day. It was great to hear wonderful realizations from devotees. In my second vrindavana Yatra in 2019 which was Kartik Yatra with almost 8000 devotees from all over the world along with my family members has been absolutely so blissful experience for all of us. Hear everyday in morning maximum devotees were participating in morning program & chanting in pandal, we were then taking breakfast around 7 AM, then we all were visiting different holy places in Vrinda-

vana from Hare Krishna Orchid from where we had to catch bus. There were 8 groups. Every group was visiting to different places every day. Almost 1000 devotees in each group. We (my family members) all were in Indulekha group. Everyday we were getting messages about which group will visit at what spot. Only on last or second last day of Yatra all groups did Govardhana parikrama. After visiting a particular spots in a day through buses over there we all were coming back to the pandal around 12:30 PM. We all were taking wonderful prasadam and then all devotees were going to their respective accommodations. We were then taking some rest and then everyday we all were coming back in pandal around 4:30 PM for evening class (Krishna Katha) of His Holiness Rahanath Swami Maharaj. Class was generally from 5 to 7:30 sometimes 8 also and sometimes even 9 also. Then there was Kirtan for some time. All 8 days it was a great feast for all of us to hear from him. The lectures of Maharaj were so nurturing, amazing, greatest feast. Everyday Maharaj was telling different Lilas of Krishna so ecstatically that all devotees were getting completely absorbed in it. In between Maharaj was also drawing miraculous voices to give greatest joy to all devotees and also to keep everyone awake. That everyday lectures of Maharaj was greatest joy to all devotees. On 5th or 6th day of Yatra was dis-

appearance day of Srila Prabhupada. There was in morning glorification of Srila Prabhupada by various devotees. In evening some very senior devotees glorified Srila Prabhupada. And maharaj on that day gave a very serious talk and he was in complete gratitude to Srila Prabhupada. All devotees were also on that day was not in a joking mood but were sincerely in mood of seeking shelter and in a mood with complete Gratitude to Srila Prabhupada. Later on maharaj sung a very nice bhajan which was glorifying Srila Prabhupada. That really awakened a lot of precious emotions in all devotees. All devotees were completely absorbed in greatness of Srila Prabhupada. That was absolutely the most important and most precious day of Yatra. On the last day of Yatra senior devotees were sharing their precious realizations and everyone was appreciating the beauty of Yatra with all so wonderful Devotees and especially with His Holiness Rahanath Swami Maharaj. Everyone was full with gratitude and was also in a mood of the separation about to come. Lastly Maharaj spoke and Maharaj told that if we follow the principles that we discuss, then we are always together. Throughout this Yatra we all were absolutely stunned by seeing the humble service mood of all devotees. Both the Vrindavana yatras have absolutely been the most precious moments in my life. I can never forget these yatras. Visiting to holy places like Vrindavana in association with sincere & genuine devo-

tees is the most blissful thing in the entire creation. For many devotees especially Kartik Yatra organized by ISKCON Chowpatty is life and soul, heart and soul. May God grant all of us an opportunity to be part of such wonderful yatras which is

absolutely a great blessing and most joyful experience. Our soul feels at its true home during these yatras. So many devotees say that they have lost their heart in Vrindavana, such is the beauty and glory of this holy Vrindavana dhama. These yatras nourish our Krishna

Consciousness, nourishes our faith and conviction in Krishna Consciousness, inspires our heart in bhakti, service, humility, mercy, compassion, genuineness. These spiritual yatras in right association is a transcendental feast for our body, mind, intelligence &

soul.

All glories to Vrindavana dhama!!

Thanks. Hare Krishna.

15 March, 2020

Nandkishore Lokhande

Volume 5, Issue 2

Every Vaishnava has a dream in his/her life. They all wish to visit Vrindavan at least once in their life. Vrindavan is the place which is formed by 12 vanas or forests. This is the place where Lord Shri Krishna performed so many lilas and filled the lives of Brajavasis with happiness. I was a very small boy when I visited this pure place. I don't remember many things from that experience though, but I surely remember some of the prominent places that we visited in Vrindavan. It is said that the one who wants to visit Vrindavan, needs to be filled with Krishna Consciousness. And in my childhood, I was such a boy who had just listened to the stories of Lord Krishna only. I was always filled with love for Lord Krishna, Balaram ji and Radha Rani. The pastimes of Krishna were always told to me and the other kids of my age in our respective places from where we belonged. It was for sure a very awesome experience to visit Vrindavan in an age where in I was filled with so much Krishna Consciousness. Those stories of Lord Krishna taught us many moral values and made us aware of the greatness of Him. It is always our fortune to listen to the Krishna kathas from our parents and the senior devotees. First place

you see after visiting Vrindavan is the Krishna Balaram temple, which was established by A C Bhaktivedanta Swami Prabhupada in the year 1975. Prabhupada was ordered by His guru Bhaktisiddhanta Saraswati Thakur to preach Krishna Consciousness in The USA and the western world. And after successful preaching in the next few years, Hare Krishna became a household word as the Hare Krishna Movement spread rapidly in the USA and the western world. In the year 1971, Srila Prabhupada returned to Vrindavan with His fifty one Western disciples. It was His desire to establish an international Krishna temple in Vrindavan. At that time, He was offered land by Sri Kashi Prasad Sarah and his wife, Srimati Gita Devi. Even though the property was in the Raman Reti area, quite some distance from the town, Srila Prabhupada accepted the donation and began construction of Krishna Balaram temple. The opening of the temple was on the auspicious occasion of Rama Navmi, on 20th April 1975. The temple has the deities of Sri Gaur Nitai, Krishna Balaram and Sri Sri Radha Shyamasundara in the altar. Then there we saw the Radha Krishna temple in Nidhivan. The Nidhivan temple houses a beautiful idol of Radha Krishna and is surrounded by a sacred 'kunj' or forest, where

Lord Krishna and Radha rest after the ras leela is over. Nearby, there is a small temple called Rang Mahal where it is believed that Shri Krishna decorates Radha with his own hands. The temple also contains ornate beds for the deities to rest. Priests at Rang Mahal temple place toothbrushes, a saree, bangles, paan leaves, sweets and water before closing the gates after night aarti. However, everything is found scattered in the morning as if somebody has used them. We see another temple of Sri Bakebihariji. There are many stories about this deity of Lord Krishna. One of those is this one which I still remember properly. Once, Goswami Brajavallabhji was preparing the offering for Lord Bakebihariji. Suddenly he had a question in his mind and he thought that, "Does Lord Bakebihariji eat the food offered to him?" So once he decided to check out if it really happens. So he put the plate of offering of Laddoos in front of Bakebihariji and closed the doors of the altar, and started reciting kirtan. After finishing the kirtan, he opened the door and saw that two kanas or pieces of laddoo were placed on the plate. Firstly he thought that maybe the act would be done by a mouse and he ignored it. But as he came near to the deity

of Bakebihariji, he saw the remains of the besan laddoo on the lips of the deity. He was very much happy and excited after seeing this. Another temples which are situated in Vrindavan are

1. Radha Raman Temple
2. Radha Madan Mohan Temple
3. Radha Damodar Temple
4. Radha Govind Temple

These are the main Goswami temples. Other than these temples, the house and samadhi of Srila Prabhupada are also situated here. His transcendental body was placed in the samadhi on 14th November 1977. This samadhi building, constructed of ornate, carved from white marble, was designed and funded by Prabhupada's disciples around the world. There is a balcony upstairs having japa path of 108 lotuses, equalling one round of japa performed in circumbulation of Srila Prabhupada. A museum of Srila Prabhupada's life and teachings can be found in the gallery directly opposite to samadhi. The residence of His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada is located between the Krishna Balaram temple and the Krishna Balaram International Guest House. From 1973 to 1977, He lived here whenever He visited Vrindavan. It was here in this house in 1977 that

he left this world and entered the eternal pastimes of Sri Sri Radha Krishna. Srila Prabhupada's early writings and many personal items are exhibited in his house. On Srila Prabhupada's desk is a daily updated display of letters that Srila Prabhupada wrote, matching the present month and date. Srila Prabhupada prolifically translated Vedic, Puranic and Gaudiya literature from Sanskrit and Bengali, including Srimad Bhagvatam, Chaitanya Charitamrit, Bhagvad Gita and

Isopanishad. The library attached to His house displays these books and their translations into over 60 languages. The Govardhan Parikrama is one of the most prominent activity done in Vrindavan. Who is not aware of the famous Govardhan Lila performed by Lord Krishna. Lord Krishna had proposed for the worship of Govardhan Parvat instead of Indra Puja. So as the residents of Vrindavan worshipped Govardhan, Lord Indra was very furious on them as they did not worship Him

which was part of their tradition. So He caused heavy rains in Vrindavan which led to floods. So the residents had to be protected by the rains. Lord Krishna decided to lift the Govardhan Parvat and protect the people. And this lila of Lord Krishna was performed when He was just a 7 year old boy. He lifted the Govardhan on his little finger of left hand for 7 days and 7 nights continuously. This lila itself tells us how Krishna loved and cared about his devotees.

Indeed I feel myself very fortunate to have visited this such pure place very early in my life. I feel so blessed. I would like to tell everyone to visit this pious place and become filled with love for

Krishna

15 March, 2020

Prathibha Patil

Volume 5, Issue 3

वांछा-कल्पतरुभयशच
कृपा-सिंधुभय एव च ।
पतितानाम पावने भयो
वैष्णवे नमो नमः ॥

काय लिहू आणि किती लिहू
सुरुवात सापडत नाही आणि
डोक्यात विचारांची,
आठवणींची एकच खळबळ
माजली. आज स्वताला फक्त
मराठी किंवा हिंदी अथवा
इंग्रजी भाषेत बंदिस्त कर
शकत नाही जे जसे सुचेल
त्याप्रमाणे मांडण्याचा प्रयत्न
करत आहे. मला तर माहित
नव्हते असं काही ठिकाण
आहे. मी कोणत्या शब्दांत
सांगू हे कळत नाही म्हणून
आपल्या आचार्यांच्या वाणीचा
आधार घेऊन लिहित आहे.
By uttering the name of
Vrindavana one attains
the merit of chanting
Krishna's holy name.
By smelling the fragrance
of Vrindavana, one is
blessed by the

merit of smelling the
sweet fragrance of tulasi
leaves offered to Lord
Govinda Garga Samhita:
Like just by reading the
name of topic my heart
get overwhelmed with full
of emotions. Visiting
Vrindavana is by itself
equal to the merit of visu-
alisation of Lord Hari. By
eating in Vrindavana one
obtains the merit of par-
taking of the offering to
Lord Hari. By working in
Vrindavana with one's
hands, one obtains the
merit of serving Lord Hari.
Walking in Vrindavana
equals the merit of pilgrim-
age to a different holy place
with each and every step.
Garga Samhita Vrindavana
dhāma is non-different
from Krishna because the
name, form, fame, and place
where the Lord manifests –
are all identical with the Lord
as absolute knowledge. There-

fore, Vrindavana dhāma
is as worshipable as the
Lord. Srimad Bhagavatam
(Intro) — Srila Prabhupada
वृन्दावन मथुरा
क्षेत्र में एक गांव है जो भग-
वान श्रीकृष्ण की लीला से
जुड़ा हुआ है। यह कृष्ण की ली-
लास्थली है। हरिवंश पुराण,
श्रीमद्भागवत, विष्णु पुराण
आदि में वृन्दावन की महिमा
का वर्णन किया गया है। वृ-
न्दावन का नाम आते ही म-
न पुलकित हो उठता है। यो-
गेश्वर श्री कृष्ण की मनभाव-
न मूर्ति आँखों के सामने आ-
जाती है। उनकी दिव्य आलौ-
किक लीलाओं की कल्पना
से ही मन भक्ति और श्रद्धा
से नतमस्तक हो जाता है।
वृन्दावन को ब्रज का हृदय
कहते हैं जहाँ श्री राधाकृष्ण
ने अपनी दिव्य लीलाएँ की-
हीं। इस पावन भूमि को पृ-
थ्वी का अति उत्तम तथा पर-

गुप्त भाग कहा गया है। 15
वीं शती में चैतन्य महाप्रभु
ने अपनी ब्रजयात्रा के समय
वृन्दावन तथा कृष्ण कथा से
संबंधित अन्य स्थानों को अ-
पने अंतर्ज्ञान द्वारा पहचाना
था। रासस्थली, वंशीवट सेयु-
क्त वृन्दावन सघन वनों में
लुप्त हो गया था। कुछ वर्षों के
पश्चात शाण्डिल्य एवं भागुरी
ऋषि आदि की सहायता से
श्री वज्रनाभ महाराज ने कहीं
श्रीमन्दिर, कहीं सरोवर, कहीं
कुण्ड आदि की स्थापना कर
लीलास्थलियों का प्रकाश कि-
या। किन्तु लगभग साढ़े चार
हज़ार वर्षों के बाद ये सारी
लीलास्थलियाँ पुनः लुप्त हो
गईं, महाप्रभु चैतन्य ने तथा
श्री रूपसनातन आदि अपने
परिकारों के द्वारा लुप्त श्रीवृ-
न्दावन और ब्रजमंडल की ली-
लास्थलियों को पुनः प्रकाशित
किया। श्री चैतन्य महाप्रभु के
पश्चात उन्हीं की विशेष आ-

जा से श्री लोकनाथ और श्री भृगुर्भ गोस्वामी, श्री सनात गोस्वामी, श्री रूप गोस्वामी, श्री गोपालभट्ट गोस्वामी, श्री रघुनाथ भट्ट गोस्वामी, श्री रघुनाथदास गोस्वामी, श्री जी व गोस्वामी आदि गौड़ीय वैष्णवाचार्यों ने विभिन्न शास्त्रों की सहायता से अपने अथक परिश्रम द्वारा ब्रज की लीलास्थलियों को प्रकाशित किया है। उनके इस महान कार्यके लिए सारा विश्व, विशेषतः वष्णव जगत उनका चिरऋणी रहेगा। वृन्दावन का कण-कण रसमय है।

So to understand it one must know who is the manager of this dham :Goddess Vrinda along with the help of Yogmaya Purnima Devi would make the arrangements for the loving meetings of the divine couple Radha and Krishna. Vrinda Devi is the presiding goddess of Vrindavan and with her will and powers she would create the beautiful environment full of beautiful groves, creepers and aromatic bushes thus manifesting a perfect atmosphere for the amorous pastime of Radha and Krishna. It is believed that with the blessings of Vrinda Devi only one can enter the transcendental pastimes of Krishna. Then who is Radha rani ? As HH RNS maharaj said about it. Three potencies: It is describe that there are three potencies, primary potencies of the spiritual world, Parāsyā çaktir vividaiva çrūyate one is called saàvit, sandhiné and hlādiné.Sandhiné – that potency which maintains and

preserves the variegatedness of the spiritual world. Saàvit – that potency which gives cognizant which facilitates all the living beings within the spiritual world to recognize their relationship with Krishna. Hlādiné-çaktiù – that potency which mixes with all the other potencies so that to give ultimate pleasure and enjoyment to Krishna. Srimati Radharani – Pleasure potency: This hlādiné-çaktiù Swaroop Damodar Goswami explains is Srimati Radharani in personification; she is the source of all pleasure. When the living entities within this material world want to enjoy this potency of Krishna for their own personal interest then that hlādiné-çaktiù transform into the personality of Durga. Durga has a trident and trident has spheres which represent ādhyātmika, adhidaivika, adhibhautika the miseries cause by one's own body and mind, the miseries cause by other living beings and miseries caused by natural disturbances or higher powers. यह धाम के बारे में शास्त्र में भी वर्णन आता है। BG15.6 न तद्भासयते सूर्यो न शशाङ्को न पावकः । यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥ ६ ॥ अनुवाद वह मेरा परम धाम न तो सूर्य या चन्द्र के द्वारा प्रकाशित होता है और न अग्नि या बिजली से । जो लोग वहाँ पहुँच जाते हैं, वे इस भौतिक जगत् में फिर से लौट कर नहीं आते । This is what exactly happen with me i went there and I lost. वरील सर्व माहिती ऐकून इतर जणांप्रमाणे माझी इच्छा होती की मी पण जावे काय आहे तरी काय ?ही जादू जो कोणी

गोला तिकडचाच झाला.मी तब्बल पाच वर्ष वाट पाहिली आणि सन २०१९,नोव्हेंबर मध्ये तळेगाव च्या ४० भक्तां सोबत मला धामला जायची संधी उपलब्ध झाली.आतापर्यंत अनेक वेळा प्रयास करुनही जाता आले नव्हते म्हणून की काय मथुरा जंशन वर पोहचल्यावर पाण्यात सूर मारावा तसे मी रेल्वेतून उडी मारून दंडवत टाकला.चिमटा काढला मी स्वप्नात तर नाही ना ,खरच पोहचलो ना? मग त्या spacial रिक्षामधून पुढे श्रीवृन्दावन चा रस्ता पकडला.मनात विचारांचे वादळ सुरु झाले ,अपराध नाही करायचा ही दिव्य भूमी आहे.etc etc मग पोहोचलो जिकडे आमची राहायची व्यवस्था करण्यात आली होती महाराज अग्रसेन भवन Fresh झालो व पोहोचलो आपल्या मंदिर परिसरात Sri sri Radha shyam sundar,Krishna Balram,and Gaur nitai as well as Prabhupada सर्वांचे दर्शन घेऊन गोशाळेत नंतर श्री श्री राधा मदनमोहन मंदीर व परत मुक्कामाच्या ठिकाणी. रोज माझी चंगळ सुरु झाली रोज मंगल आरती ,जपा आणि मग विविध लीलास्थळांना भेटी, ना job tension ,ना भिती की मला कोणी तरी पाहतील जपा करताना, निर्भयपणे तिलक

लावून मिरवलो,प्रसादम ची उत्तम व्यवस्था करण्यात आली होती. कशाचीच कमतरता नव्हती यासाठी मी सेवा व्यवस्थापन टीम, नियोजन व निमंत्रक श्रीमान राधाप्रसाद प्रभुजी व श्रीमान दंडकारण्य प्रभुजी यांचे शतशा आभारी, व्रज मध्ये आमची एकादशी श्रीवृन्दावन परिक्रमेने सुरु झाली व 6गोस्वामी मंदिर, समाधी स्थळ दर्शन घेऊन दिवस कधी संपला कळलेच नाही. And the most memorable day गिरीराज गोवर्धन परिक्रमा; आदेशानुसार 64 rounds व पायी परिक्रमा सुरु झाली. ज्यावेळी एकदा दोनदा पाय सांगू लागले बास आता तेव्हा दंडवती परिक्रमा करणारे धाम वासी पाहून उत्साह वाढला. श्री राधा कुंडला परिक्रमा थाबली व व्रज वासींच्या घरी जाऊन बसलो प्रसाद घेतला. ६४ माला पहिल्यांदा झाल्या. शेवटी निगडी ला येण्याचा दिवस उजडला मन प्रसन्न नव्हते ईकडेच राहूया का कायमचे?असे मनात येऊ लागले. गालावरून ओघळणारे आश्रू कोणीही थांबवू शकत नव्हते।अंतकरण भरून आले होते. प्रभुपादांचे निष्ठावान शिष्य आणि त्याचे प्रभुपादांवरील प्रेम सगळं आठवत होते, रशियाच्या माताजी, टेर कदंब व तिकडे भेटलेले HH Sachinanadan swami maharaj and HG

Bhurijan prabhujji, श्रीवृन्दाकुंड
-पोपट, बरसाना, मोर कुटीर
श्री श्री राधा दामोदर मंदिर,
वंशीवट. हरी हरी
राधा-कुंड-तट-कुंज-कुटीर।
गोवर्धन-पर्वत, यामुन-तीर।।
ए-सब छोड़त कहि नाहि
याउँ। ए-सब छोड़त पराण
हाराउँ। अशीच परिस्थिती
झाली होती. मग आठवले का
जो तो हे बोलतो I lost my

heart in Vrindavan. परतीचा
प्रवास सुरू झाला. पुन्हा
वृन्दावन धाम पुनीत
परम, इसकी महिमा का क्या
कहना, श्रीश्यामाश्याम
जहाँ बसते, उस पुण्यधरा का
क्याकहना,
श्रीकृष्ण जहाँ यमुनातट पर, वृ
षभानुसुता संग केलि करें
अभिसिक्त प्रेमरस श्यामा के,
श्रीकृष्ण-धाम का क्या कहना,
आवाज जहाँ मथने की दही,

नित निद्रा प्रातः दूर करे,
होते दर्शन श्रीअंगों के, गोपी
जन श्याम का क्या कहना,
वृषभानुनन्दनी श्रीराधा, श्री
श्याम को मैं नित नमन क
रूँ,
हे युगलस्वरूप शरण तेरी, तूँ
जान तुझे जो भी करना,
असे आठवत मनातील
कप्यात लाँक केले धाम
घेवुन निगडीला परत आलो.
वृन्दावन रम्यस्थान, दिवय

चिन्तामणिधाम, रतन-मन्दिर
मनोहर।

O dear prabhupada thank you
so much you gave me Vrinda-
van dham and
nigadi dham too